இணைப்பு—3

[35 -ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

அத்தியாயம் I

முகவுரை

1969-ல் இந்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட வங்கிப் பணிகள் குறித்த ஆணைக்குழு தனது அறிக்கையைப் பணிந்தனுப்பியுள்ளது. அந்த ஆணைக்குழுவின் ஆய்வு வரம்பில் கீழ்க்கண்டவை அடங்கும் :—

(1) கூட்டுறவு வங்கிகள் செயல்படுவதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, வணிக வங்கிகளும், கூட்டுறவு வங்கிகளும் ஒரு சேர வளர்ச்சியடைவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கெனப் பரிவுரைகள் செய்தல்.

(2) வாணிக, கூட்டுறவு வங்கிப் பணிகள் தொடர்பாக தற்போதுள்ள சட்டங்களை மறுஆய்வு செய்தல்.

கூட்டுறவு வங்கிகள், கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள் போன்ற கூட்டுறவுக் கடன் நிறுவனங்கள், அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் ஒன்றின் மூலம், மாநிலப் பட்டியலிலிருந்து மத்திய அரசுப் பட்டியலுக்கு அல்லது பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்துள்ளது.

தொடக்கக் கூட்டுறவுக் கடன்சங்கங்கள் கிராமக் கூட்டுறவு வங்கிகளாக மாற்றப்படலாமென்று, ஆணைக்குழு மேலும் பரிவுரை செய்துள்ளது.

இந்தப் பரிவுரைகள் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்குப் பெரிதும் இன்றியமையாதன ஆகும். மேற்குறிப்பிட்ட பரிவுரைகள் தொடர்பாக, அறிக்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகள், இந்தச் சிறு நூலின் II, III-ஆம் அத்தியாயங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அத்தியாயம் II

(மத்திய அரசுப் பட்டியல் அல்லது பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றம்) கூட்டுறவு வங்கிகள்.

1949-ஆம் ஆண்டு வங்கி நிறுவனங்கள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட போது, கீழ்க்கண்ட காரணங்களை முன்னிட்டு வங்கிப் பணிகளை நடத்தி வரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை முறைப்படுத்துவது தேவை இல்லையென்று கருதப்பட்டது :—

(a) மாநிலங்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளுக்கு அவை உட்பட்டிருந்தன ;

(b) "கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்", மாநில அரசு கவனிக்க வேண்டிய பொருளாகும், எனவே கூட்டுறவு வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளை முறைப்படுத்தும் பொறுப்பை மாநிலங்களுக்கே விட்டுவிடுவதென அப்போது கருதப்பட்டது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 23]

மாநிலங்கள், நிறைவேற்றியுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற் குறிப்பிட்டுள்ள மாநிலக் கொள்கையின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளை ஒட்டி. கூட்டுறவு இயக்கம் முறையாக வளர்ச்சி அடைவதற்கு வகைசெய்ய விழைகின்றது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் குறித்த பொறுப்பு மாநிலங்களைச் சார்வதால், அச்சங்கங்கள் வங்கிப் பணிகள் நடத்துவது குறித்துக் கூட மாநிலங்களுக்கு அதிகார வரம்பு உள்ளது என்பது வெளிப்படை.

எனினும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பெருமளவில் நிதியுதவி செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவற்றிற்கு வழங்கப்பட்ட சலுகை நிதியுதவி, குறிப்பிடப்பட்ட காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதையும், கடன் வாங்குவோருக்குக் குறைந்த செலவில் அவை வழங்கப்படுவதையும் உறுதி செய்யும் பொருட்டும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தாமாகவே சென்று பார்வையிடுவதற்கான ஒரு திட்டத்தை ரிசர்வ் வங்கி வகுக்கவேண்டி வந்தது. ஆனால் இது பயனளிக்கவில்லை. மேலும், "வங்கிப் பணிகள்" என்பது மத்திய அரசு கவனிக்கவேண்டிய பொருளாகும். அப்பணிகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தி வந்தபோதிலும், அத் தொழிலை முறைப்படுத்தும் பொறுப்பை, நாடாளுமன்றம் தவிர்க்க இயலவில்லை. எனவே, 1965-ம் ஆண்டு வங்கிகள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பொருந்துதல்) சட்டம் நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. சில மாற்றங்களுக்குட்பட்டு, 1949-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, வங்கிப் பணிகள் நடத்துகிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 1949-ஆம் ஆண்டு வங்கித் தொழில் செய்யும் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மேற்படி சட்டம் நீட்டித்தது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இது நீட்டிக்கப்பட்டதன் விளைவாக, வங்கித் தொழில் நிறுவனங்கள் சட்டம் என்ற பெயர் பொருந்தவில்லை அதனால், அச்சட்டத்தின் பெயர் வங்கித் தொழிலை முறைப்படுத்துவதற்கான சட்டம் என்று மாற்றப்பட்டது. இவ்வாறாக வங்கித் தொழிற் புரியும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரை. மத்திய அரசின் சட்டமும் மாநில அரசுகளின் சட்டமும் பொருந்துகின்றன.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், கூறியுள்ளபடி, கூட்டுறவு வங்கிகள் குறித்த முதமைப் பிரச்சினை மத்திய மாநில அதிகார வரம்புகளைச் சரிக்கட்டுவதேயாகும். இரு அதிகார வரம்புகளும் நியாயமானவையே. அவற்றைத் தவிர்க்க இயலாது. பம்பாய் உயர்நீதி மன்றத்தின், நாகபுரிக் கிளை அண்மையில் அளித்த தீர்ப்பை ஈண்டுக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். அந்த உயர்நீதி மன்றம் கூறியுள்ளதாவது: (வங்கித் தொழில் செய்யும் சங்கம் உட்பட) ஒரு சங்கம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் கீழ்ப் பதிவு செய்யப்பட்டால், கூட்டுறவுத்துறைதான் அச்சட்டத்தின் பணியை மேற்பார்வையிட வேண்டும். மேலும். அச்சங்கத்தின் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுமாறு கூட்டுறவுத்துறைதான் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். சங்க நிர்வாகத்தில் கடுமையான முறைகேடுகள் இருப்பின் ஆட்சியாளர்களை (Administrators) நியமிப்பதன் மூலம் கூட்டுறவுத்துறை அந்நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். சங்கத்தின் வங்கித் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் ரிசர்வ் வங்கி மேற்பார்வையிடும். சங்கத்தின் உரிமத்தை ரத்து செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று

ரிசர்வ் வங்கிக்குத் தோன்றினால், அது அவ்வாறே செய்ய அதிகார முடையது. எனினும், அச்சங்கத்தின்மீது கூட்டுறவுத் துறைக்குள்ள கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் அதனால் பாதிக்கப்படமாட்டாது. ஏனென்றால், ரிசர்வ் வங்கியின் அலுவல்களும், கூட்டுறவுத்துறையின் அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளரின் அலுவல்களும் வேறுபட்டவையாகும்.

இப்போதுள்ள நிலையில், வங்கித் தொழில் புரிகின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மீதான அதிகார வரம்பு குறித்து மத்திய அரசும் மாநில அரசும் கொண்டாடும் உரிமைகளை, சரிக்கட்டுவதற்குச் சிறந்த வழி, அவற்றை, மாநில அரசுகளின் அதிகார வரம்புக்குப் பாதகமில்லாமல், வங்கி விதிமுறைகளுக்கு உட்படுத்துவதாகும்.

வங்கித் தொழில் புரிந்து, கடன் வசதி அளிக்கும் நபர்கள் இந்திய அரசின் அதிகார வரம்பின்கீழ் வருகின்றனர் வங்கித் தொழில் செய்யாமல் கடன் மட்டும் வழங்குபவர்கள் மாநிலங்களின் அதிகார வரம்புக்குட்பட்டவராவர். கூட்டுறவு வங்கிகள் குறித்த இரட்டைப் பொறுப்பைத் தவிர (மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள்) கூடுதலாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பொறுப்பாகும். கடன் வழங்கு நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய இரட்டை அதிகார வரம்பு அல்லது பிரிக்கப்பட்ட அதிகார வரம்பு பொருளாதார காரணங்களுக்காகவும் பிற நடைமுறைக் காரணங்களுக்காகவும் தேவையில்லை என்பது எங்கள் கருத்தாகும்.

பொருளாதார காரணங்களை பின்வருமாறு சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். கடன் வழங்கு நிறுவனங்கள் நன்கு அமைக்கப்பட்ட, முறைப்படுத்தப் பட்ட அமைப்பில் அடங்க வேண்டும். இதைத் திறம்படச் செயல்படுத்த வேண்டுமாயின், எல்லா நிறுவனங்களையும் முறைப்படுத்தும் அதிகாரம் ஓர் அதிகார வரம்பின்கீழ் வரவேண்டும். அவ்வாறு இருந்தால்தான், புதிய பிரிவுகளை அமைப்பது, நிறுவனங்களின் விதிமுறைகள், நடைமுறைகள், மேற்கொண்டும் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கை முதலிய பிரச்சினைகளுக்கு எளிதில் தீர்வுகாண இயலும். தற்போதைய நடைமுறைப்படி, கூட்டுறவு வங்கிகள் மத்திய அரசினாலும் மாநில அரசுகளினாலும் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன. வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் மாநில அரசின் அதிகாரத்தின்கீழ் வருகின்றனர். ஆனால் வங்கிகள் மத்திய அரசுச் சட்டத்தினால் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் நமது நாட்டில் வங்கித் தொழிலும் கடன் வழங்கு தொழிலும் ஒரு சீராக வளர்ச்சியடையவில்லை. கூட்டுறவு வங்கிகள் அடிப்படையில் பார்த்தால் வங்கிகளேயாகும். கூட்டுறவு வங்கிகள் என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டிருப்பினும், அவை வங்கிகளே.

நடைமுறைக் காரணங்களை கீழே கண்டுள்ளவாறு விவரிக்கலாம். வங்கித் தொழில் திறம்பட நடக்க வேண்டுமாயின் நிர்வாகம் என்பது முக்கியமானதொரு கூறாகும். தற்போது கூட்டுறவு வங்கிகளின்மீது மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் அதிகார வரம்பு கொண்டிருப்பதால் நிர்வாகத் திறமை குன்றி விடுகிறது. வங்கிகள் திறம்பட நிர்வகிக்கப்பட வில்லையென்றால் சமுதாயத்தின் சேமிப்புகள் வீணாகிவிடும். இதனால், பணம் கையடை செய்பவர்களும் நாட்டு மக்களும் பாதிக்கப்படுவர்.

[972 மார்ச் 23]

மேலும், நாடு முழுவதற்குமான பணக் கொள்கையையும் இது பாதிக்கின்றது. நிர்வாகத் திறமை இன்மையே கூட்டுறவு வங்கிகளில் நிலவி வரும் பெரியதொரு நோயாகும். மேலும், கடன் வழங்கு நிறுவனங்களில் நியமனம், பதவி உயர்வு குறித்த கொள்கைகள் ஒரு சீரான கோட்பாடுகளை ஒட்டி அமைய வேண்டும். அதே சமயத்தில் அந்தந்தப் பகுதிகளில் நிலவி வரும் நிலைமைகளுக்குத் தக்கவாறும் அவை அமைந்திருக்க வேண்டும்.

எனவே, ஆய்வுக்குழு தற்போது அரசியலமைப்பின்கீழ் நிலவிவரும் நிலைமையை யொட்டி இப்பிரச்சினையை ஆய்ந்துள்ள போதிலும் நாம் ஒருபடி மேலே சென்று கடன் வழங்குபவர்கள், கடன் வழங்கு தொழில், கூட்டுறவுக் கடன் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் அதிகார வரம்பு மத்திய அதிகாரப் பட்டியலுக்கோ அல்லது ஒருங்கிணைந்த அதிகாரப் பட்டியலுக்கோ மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நாம் பரிவுரை செய்கிறோம். இத்தகைய மாற்றம் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தினால் மட்டுமே கொண்டுவர இயலும்.

அத்தியாயம் III

கிராம கூட்டுறவு வங்கிகள்

கிராமங்களில் கூட்டுறவு வங்கிகளை அமைக்க ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குக் கடன் வழங்கும் நிறுவனமாக இந்த வங்கிகள் கருதப்படும். கிராம மக்களின் தேவைக்கு ஏற்ப இந்த வங்கிகள் எளிய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றன. தற்போதுள்ள சட்டத்தின்கீழ் இவ்வங்கிகளை ஏற்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் நிறைந்துள்ளன. மேலும் இவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு அதிகச் செலவும் ஆகும். இந்த வங்கிகள் அமைக்கப்பட்டு அவை செவ்விய முறையில் செயலாற்றுவதற்கு வசதியளிக்கும் வகையில் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதைக் கீழ்க்காணும் பத்திகளிலிருந்து அறியலாம்.

கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு தொடக்கச் சங்கங்கள் ஏற்கெனவே நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் கிளை வங்கிகளும் திறமையாகச் செயலாற்றுகின்றன. இப்பகுதிகளில் சொற்ப சரிக்கட்டல்கள் மூலம் அவை திறமை வாய்ந்த வங்கிகளாக ஆகலாம். இவ்வாறு நல்ல முறையில் செயலாற்றும் இத்தகைய கூட்டுறவுத் தொடக்கச் சங்கங்கள் கிராம வங்கிகளாக ஆகலாம். எனினும், சில பகுதிகளில் இந்த கிராம வங்கிகளை தனித்து இயங்கக் கூடிய பிரிவுகளாகக் கொண்டுவருவது அவசியமாகலாம்.

இவ்வாறு நல்ல முறையில் செயலாற்றும் கூட்டுறவுத் தொடக்கச் சங்கங்கள் கிராம வங்கிகளாக மாறும்போது இவை, மேல்நிலை அமைப்பாகிய, மாவட்டக் கூட்டுறவு வங்கிகள் அல்லது மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகள் வலுவான கூட்டுறவு அமைப்பிற்குள் செயல்படுவதன் மூலம் கூட்டுறவு வங்கிகளின் கூட்டமைப்பிற்குள் இருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். எனினும், மாவட்ட அல்லது மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி பலம் பொருந்தியதாக இல்லாத காரணத்தினால் கூட்டுறவு வங்கிகளின் கூட்டமைப்பிற்குள்

கிராம வங்கிகள் செயலாற்ற இயலாதபோது அவை தொடர்ந்து செவ்விய முறையில் செயலாற்ற அவற்றிற்குப் பக்கபலமாகத் தகுந்த கடன் வழங்கு நிறுவனங்கள் இருப்பது அவசியமாகும். இத்தகைய கிராம வங்கிகள் வணிக வங்கிகளின் கிளைகளாக ஆவதன் மூலம் இதனை எய்த இயலும்.

புதிதாக அமைக்கப்படும் கிராம வங்கிகளைத் தனித்து இயங்கக் கூடிய பிரிவுகளாக ஆக்குவது அவசியமாயிருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் அத்தகைய வங்கிகளை வணிக வங்கிகளின் கிளைகளாகத் தொடங்கலாம். இத்தகைய வங்கிகளுக்கு அவசியமான மூலதனத்தை முதலீடு செய்து, தகுதியுள்ள பணியாளர்களையும் ஏனைய ஆலோசனைகளையும் வழங்கி, அவை திறனமையுடன் செயலாற்ற அவற்றிற்கு அவசியமான உதவியையும் வணிக வங்கிகளால் மட்டுமே முடியும். எனினும், இத்தகைய கிளை வங்கிகளை அமைத்துள்ள வணிக வங்கிகள் கிளை வங்கிகள் குறித்துத் தமக்குள்ள பொறுப்பினை விட்டுவிட விரும்பினால், இந்தக் கிளை வங்கிகள் கூட்டுறவுத் துறைக்குத் திரும்ப மாற்றப்பட வேண்டும்.

வேறு வகையில் சொல்லப்போனால், நன்கு செயலாற்றும் தொடக்கக் கடன் வழங்கு சங்கங்களை, தொடக்க நிலையிலேயே, கிராம வங்கிகளாக மாற்றுவதற்குக் கிராம வங்கிகள் திட்டம் வகை செய்கிறது. அவ்வாறு மாற்றப்படும் கிராம வங்கிகள் தொடர்ந்து கூட்டுறவு அமைப்பிற்குள்ளேயே இருக்கலாம்; இவற்றை 'கிராமக் கூட்டுறவு வங்கிகள்' என அழைக்கலாம். கிராமப் பகுதிகளில் வணிக வங்கிகளின் கிளை வங்கிகளாக புதிய வங்கி நிறுவனங்களை அமைப்பதன் மூலம் இவை 'கிராமக் கிளை வங்கிகளாக' அழைக்கப்படுகிறது—கிராமப் பகுதிகளில் வணிக வங்கிகளின் கிளை வங்கிகள் இருக்கவேண்டுமென்ற நமது எண்ணமும் நிறைவேறுகிறது. தகுதியுடைய கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு தொடக்கச் சங்கம் ஒன்று பலம் பொருந்திய மேல் நிலைக் கூட்டமைப்பில் இல்லாதபோது அது வணிக வங்கி ஒன்றின் கிளையாக மாறி அதன் பின்னர் 'கிராமக் கிளை வங்கியாக மாறுவதற்கு அவற்றிற்கு விருப்ப உரிமை இருக்க வேண்டும். 'கிராம கிளை வங்கி' ஒன்று கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் வரவும் 'கிராமக் கூட்டுறவு வங்கியாக' ஆகவும் விதித் துறைகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால், கிராம வங்கிகளின் அமைப்பு முறையில் உள்ள வேறுபாடுகள் தவிர அந்த கிராம வங்கிகள் அனைத்தும் அனுமதி பெற்ற தொழில், பின்னர் குறிப்பிடப்படும் பிற பொருள்கள் தொடர்பாக, பொதுவான விதிமுறைகளின்கீழ் வரவேண்டும்; அவற்றின் செயல் முறையையும் திறனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இது அவசியமாகிறது மேலும் கிராம வங்கிகளுக்கு இவை பொருந்தவதில், கிராம வங்கிகள் எந்த நோக்கத்தைக் கொண்டு அமைக்கப்படுகிறதோ அதனைக் கருத்திற்கொண்டு வங்கி விதிமுறைகள் தக்கவாறு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் இதற்கு மத்திய, மாநில அரசுச் சட்டங்கள் அவசியமாகின்றன; கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு சங்கங்களை நிறுவுதல் முறைப்படுத்துதல், அவற்றை மூடிவிடுதல் தொடர்பான பொருள்கள் குறித்து அதிகாரம் செலுத்த மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற நமது பரிவுரையைச் செயல்படுத்த மத்திய அரசுச் சட்டம் கொண்டுவந்தால் அது போதுமானதாகும்.